

عنوان مقاله:

شهر بدون آلاینده، شهر پایدار (نمونه موردی: شهر بدون کربن مصدر)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و عمران شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مارال جامی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور قشم

مریم جامی - کارشناسی ارشد معماری، مربی موسسه آموزش عالی وحدت تربت جام

حمیدرضا عامری سیاهویی - هیئت علمی گروه معماری و شهرسازی دانشگاه پیام نور مرکز بندرعباس

خلاصه مقاله:

آلودگی زیست محیطی، گرمایش جهانی و تغییرات اقلیمی از پیامدهای انقلاب صنعتی است که در دهه های اخیر به ویژه با توسعه ی صنعت شهرنشینی بر میزان و شدت آن افزود شده است. عوامل مختلفی از جمله رشد جمعیت، افزایش گسترده وسایل نقلیه موتوری و مصرف بی رویه سوخت های فسیلی در افزایش آلاینده ها نقشی موثر دارند. دی اکسیدکربن یکی از این آلاینده هاست که بر روی تغییرات اقلیمی نقشی بدیهی دارد. کشورهای در حال توسعه ای چون ایران در رشد انتشار کربن در جهان پیشرو خواهند بود زیرا که در زمینه توسعه با مصرف بالای کربن از الگوی کشورهای ثروتمند پیروی می کنند. شهر بدون کربن یا شهر پاک اصطلاحی جدید در مدیریت انرژی شهرهاست که در برنامه ریزی توسعه شهری به عنوان روشی نوین در کاهش بحران های آب و هوایی مطرح می گردد. یکی از شهرهای پاک و بدون کربن که به عنوان اولین شهر کاملا پایدار دنیا نیز مطرح گردیده، شهر مصدر ابوظبی است که با هدف به حداقل رساندن اثرات مخرب زیست محیطی شکل گرفته ست و به نام شهر پایدار، بدون کربن و بدون آلودگی در جهان مطرح گردیده است. در این پژوهش ضمن بررسی شهر مصدر به عنوان یکی از شهرهای بدون آلاینده، الگوی ایجاد یک شهر پایدار با رویکرد کاهش کربن در نظام شهرسازی پیشنهاد خواهد گردید.

کلمات کلیدی:

شهر بدون کربن، شهر پایدار، شهر مصدر، بوم شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/748141>

